

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies duodecimus, decimus tertius et decimus quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1868

De S. Congano Abate Confessore In Scotia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71232](#)

A tione: Author virginitatis, Domine Jesu Christe, nostrorum mentis et corporis conserva castitatem, et sanctarum virginum tuarum Findocæ et Fyncanae intercessione et meritis earum sancto consortio jungamur in coelestibus. Per Dnum, etc. Cum ex hisce dicti Breviarii verbis, venerationem Sanctis nostris aliquando exhibitam fuisse, constet, videtur fundamenta satis habere, ut sis in Opere nostro locum concedamus; at sufficientia documenta desunt, ut cum Boëtio et Arturo a Monasterio, illas S. Donevaldum patrem habuisse, dicatur.

AUCTORE
J. B. F.

DE S. CONGANO ABBATE CONFESSORE

IN SCOTIA.

B

E Breviario Aberdonensi et Martyrologiis.

E

VEROSIMILIJUS
SECVLI VIII
INITIO.

S. Comga-
nus, in Curnia
nâ hodie
cultus, qui,
quamvis cum
S. Comgano,
ad II Augusti
cultu,

Cum non raro fiat, ut unus idemque Sanctus duobus diebus diversis colatur Fastisque Sacris extet inscriptus, enimvero, an S. Comganus abbas, quem in Curnia, Occidentalib[us] Mediz[us] regione, hac XIII Octobris die coli, Colganus in quarta ad S. Columbae, abbatis Hiensis, Vitam Appendix cap. 2, num. 13 e Mariano Gormano et Maguireo, itemque e Tamlastensi et Dun-gallensi Martyrologiis docet, unus idemque cum S. Comgano, qui, ut loco citato idem Colganus ait, II Augusti die colitur, non sit, decessores nostri olim haud immerito ad eamdem secundam mensis huic diem in Prætermis, dierum, quibus seu unus seu geminis Comganus colitur, diversitate insuper habita, revocarunt in dubium; rei autem, quam ulterrimus discutiendum inde hoc remisere, certo deciden- da ac extra omnem controversiam ponendæ necundum sat aptum, diligentissima licet facta indagine, reperire quivi, nec facile repertum iri, puto.

unus idem-
que certo esse
vel certo non
esse haud vi-
deatur,

2 Cum enim nihil plane, quod ad Comgani, se- cunda Augusti die culti, vitam gestare spectet, noscatur, unde, quæso, illum cum Comgano, hodie culto, certo existisse vel non existisse euudem, tuto ac commode absque errandi periculo elicere quis queat? Fuisse Comganum, qui II Augusti colitur, Celde, id est, Culdeum seu Dei-Colam cognominatum, Colganus loco citato prodit; verum apud antiquos Scotos, quorum patria, uti eruditiorum etiam vulgo notum est, erat Hibernia, vel universi, ut nonnullis placet, Deo consecrati homines, vel soli, quemadmodum aliis (Cangium in mediz et in fine Latinitatis Glossario ad vocabulum Colidei consule) est visum, seu monachi, seu presbyteri, nondum monachi, Kelde seu Culdei fuere nuncupati; quare, si primum obtinuerit locum, tam S. Comganus, qui hodie, quam S. Comganus, qui se- cunda Augusti colitur, Kelde seu Culdeus potuerit cognominari; quod si autem soli seu monachi seu presbyteri nondum monachi dicti fuerint Culdei, cognomen istuc Comgano, secunda Augusti culto,

at non itidem Comgano, qui hodie colitur, adhæsse, sola Colgani, id absque testimonio sat antiquo indicantis, auctoritate credendum non est. Quare, quidquid de Kel de seu Culdei, quod Comgano, se- cunda Augusti die culto, fuerit tributum cognomento sit, nec inde etiam omnis, anne hic cum Comgano, hodie culto, unus idemque haud sit, tollitur ambigendi locus; ut proinde decessores nostri, omnibus consideratis, merito adhuc de re dubitare potuisse videantur.

3 Verum, etsi sic habeant, verosimillime tamen S. Comganus, hodie in Curnia Hibernia regione, ut Colganus ait, cultus, a Comgano, secunda Augusti die culto, extiterit ob jam nunc dicenda diversus.

In Ms., qui penes nos exstat, Sanctorum Scotie Catalogo seu potius Kalendario S. Comganus abbas, Turrauiensis in Buchania, Scotie hodiernæ Se-

verosimilli-
me tamen,
quod cum S.
Comgano, in
cathedrali
Aberdonensi
olim culto,

F

pentrientalis provincia, patronus hodie signatur, habetque hodie pariter in ecclesiæ cathedralis Aberdonensis, quod anno 1509 Edemburgi typis Nalteri Schepman fuit excusum, quodque in egrapho, manu exarato, penes nos exstat, Breviario ecclesiastico novem Lectionum Officium; etsi autem inter Comgani et Comgani nomina litterulæ unius discrimen intercedat, hunc tamen, quem hodie in Curnia, Hibernia regione, coli, Colganus loco supra ci- tate ait, cum Congano, quem in cathedrali Aberdonensi Scotie ecclesia hodie pariter coli olimve coli soluisse, mox laudatum hujus Breviarium fidem facit, unum esse atque euudem, persuasum mihi vel ex eo habeo, quod ambo una eademque hodierna die utrobique a jam dictis colantur olimve certe culti fuerint. Scio quidem, fieri posse, ut Sanctus, qui determinato quopiam die ac loco colitur, a nominis ejusdem Sancto, qui eodem die alibi colitur, sit di- versus, hinc adeo et ille constituant Sanctos duos, qui, quamvis homonymi eodemque die culti, invi- cem tamen sint distincti; verum id equidem non nisi rarissime accidit, in Comgano, qui in Hibernia, et Congano, qui in Scotia hodie colitur, habere rei-

psa

AUCTORE
C. R.

unus idemque, uti hic adducta suadent, videatur,

psa loco unum eumque haud esse, credendum absque gravi ratione non est; ratio autem hujusmodi allegari in casu posse haud videtur.

4 Comganus quidem, qui a Colgano memoratur, in Hibernia, Conganus vero, qui ecclesiasticum in Aberdonensi Breviarium habet Officium, in Scotia abbatem egisse creditur; verum, ut plures alii fecisse leguntur, ita etiam Conganus ex Hibernia, relicto, cui ibidem praeerat monasterio, in Scotiam, ubi abbatem pariter egerit, secessisse potest, idque eum re etiam ipsa fecisse, in animum induco, eo vel idcirco impulsus, quod vere ex Hibernia in Scotiam cum nonnullis aliis trajecisse ibidemque in Erchadia seu potius (neque enim ullam nominis hujus seu regionem seu provinciam in Scotia invenio) in Argadie seu Argatelia, vulgo Argile, Scotti regni, quæ Hibernia adiacet, provincia, vitam solitariam duxisse, in Aberdonensi mox iterum laudato, in quo et abbas vocatur, Breviario tradatur. Conganus quidem, si plena huic in omnibus fides adhibenda sit, in Hibernia, priusquam inde in Scotia trajiceret, non abbas, sed rex existierit, idque certe, quod et omnino, ut infra docebo, commentarium apparebat, absque vade antiquo, quo caret, credendum non est; verum, etsi sic habeat, hinc tamen, nisi omnia etiam et singula, quæ in Breviario Aberdonensi de S. Congano narrantur, pro fictitiis pariter, quod verosimile haud apparebat, sint habenda, impediri nemo debet, quo minus Comganum, hodie in Hibernia cultum, inde in Scotiam trajecisse, ac proin jam dictu cum Congano, in cathedrali Aberdonensi ecclesia hodie pariter olim culto, unum eumdemque esse existimet. Et sane eum, qui ita existimat, nihil nisi quod veritatis speciem apertissime pre se ferat, opinaturum, haud gravate, ni fallar, unusquisque agnoscat, qui, quæ jam allegavi, attente expenderit.

5 Jam vero, cum sic habeat, ac Conganus, in cathedrali Aberdonensi ecclesia hodie olim cultus, vivis demum, uti infra ostendam, sub seculi VIII initium excesserit, consecrarium fit, ut, qui cum hoc Scotia abbatie unus idemque verosimillime et jam dictis est S. Comganus abbas, in Hibernia, ut Colganus docet, hodie pariter cultus, tam a S. Comgano, Glinnussensi abate, in Opus nostrum ad xxvii, qua colitur, Februarii diem jam illato, quam a S. Comgano, S. Columba, abbatis Hienensis, apud Colgananum in Triade pag. 478 et sequenti memorato nepote verosimillime, cum horum quidem prior ante annum, uti a nobis de eo ad dictam Februarii diem adducta evincunt, 569, posterior vero anno, ut Colganus loco proxime citato docet, 663, vel certe seculo VII obierit, si diversus seu distinctus; hinc autem, cum S. Conganus, S. Columba, abbatis, nepos, vel cum S. Comgano, cognomento Culdeo, qui 2 Augusti, vel cum S. Comgano, monasterii de Cluinchorauidi abbatie, qui hodie in Hibernia colitur, unus idemque, ut loco citato Colgananus tradit, existat, consecrarium ulterius fit, ut horum posterior, utpote a S. Comgano, S. Columba abbatis nepote, e jam dictis diversus, a S. Comgano, cognomento Culdeo, qui 2 Augusti collitur, diversus pariter sit.

6 Porro, uti ex eo, quod S. Conganus, in cathedrali Aberdonensi ecclesia hodie olim cultus, verosimillime cum S. Comgano, in Carnia Hiber-

nix regione hodie pariter culto, unus idemque sit, verosimillime esse hunc et a S. Comgano, Glinnus contraque cadem de causa cum Sanctis sibi homonymis hie memoratis unus idemque existenterit,

D
contrae
causa cum
Sanctis sibi
homonymis
hie memoratis
unus
idemque ex-
stiterit,
B
hanc in Prætermisis monuimus, a Camerario de Scotorum Pietate restur, nec Cogano, qui ad xxix Septembbris diem, uti ad hanc in Prætermisis pariter monuimus, Martyrologio Anglicano, anno 1608 excuso, existat inscriptus, diversum esse seu distinctum, non inepte intuleris. Coganus enim, a Camerario memoratus, S. Kentigernæ, uti hic ait, exstitit frater; quare, cum Conganus, in cathedrali Aberdonensi ecclesia hodie olim cultus, in ecclesiastico, quo in hac honorabatur, Officio S. Kentigernæ frater etiam vocetur, dubitandum non est, quin utrobique de uno eodemque Cogano sermo institutur. Quod modo ad Coganum, a Martyrologio Anglicano ad xxix Septembbris diem in Scotia annuntiatum, spectat, hic non in Hibernia, in qua, qui hodie in cathedrali Aberdonensi ecclesia olim colebatur, natus adeptus est Conganus, abbas, sed in Scotia natus in Anglicano isto Hagiologio discrete traditur; verum, cum hujus auctor recentiori dumtaxat ex floruerit, in re adeo antiqua fidem indubitatam sibi neutiquam adjungit, cumque a probatæ fidei scriptoribus abbas, nomine Coganus seu Conganus, qui cultu ecclesiastico in Scotia vel aliquando fuerit gavisus, nullus omnino præter Conganum, in cathedrali Aberdonensi ecclesia hodie olim cultum, memorari inveniatur, verosimillime cum hoc ac proin, uti et jam dictis consequitur, et cum Comgano, hodie, ut Colganus loco jam sacerdos citato docet, in Carnia Hibernia regione culto, tam Martyrologii Anglicani, quam Camerarii Coganus unus idemque est.

7 Nec dubitandum appetet, quin cum Congano, in cathedrali Aberdonensi ecclesia olim culto, unus idemque pariter sit Conganus abbas, hodie in Usuardino apud Sollerium Greveni Auctario, non expresso, quo vel colatur vel floruerit, loco, memoratur; cum autem sic habeat, ex eo, quod et hic et alii jam relati nominis ejusdem Sancti a S. Congano in cathedrali Aberdonensi ecclesia hodie olim culto, cum quo, ut jam docui, S. Comganus, in Carnia Hibernia regione hodie pariter cultus, unus idemque verosimillime est, diversi non sint, consecrarium etiam fit, ut hic non tantum supra memoratis Tamlastensi et Dungallensi Marianique Gormani et Maguire Martyrologiis, sed et mox citato Usuardino Auctario Camerariique item de Scotorum Pietate libro et Martyrologio Anglicano, quibus et supra laudatum Sanctorum Scotiz Kalendarium ob eandem rationem addendum, censendus sit inscriptus. Nec tantum proxima etiam memoratis Fastis Sacris inscriptus, sed et cultu publico Turrau in Buchania, itemque in cathedrali Aberdonensi ecclesia, imo et in toto Scotiz hodiernæ regno gaudere aut certe gavisus olim fuisse existimandus etiam est.

8 Multa enim, quæ modo, infelici inventa in religionem mutatione, sunt excisa, sacella altariaque nomine suo insignita in toto isto sparsim regno habuisse Coganus, Martyrologio Anglicano inscriptus, cum quo, ut dictum, unus idemque est, discrete in certe olim, et quidem novem Lectionum Officio, culus fuisse est censendus.

hoc

C
a dicto Comgano, 2 Augusti culta, et a Comgano Glinnussensi diversus,

omnibus Fa-
stis Sacri-
ficis citatis
inscriptis ac
porro in Scotia etiam coll

F

A *hoc asseritur, Conganusque, cum quo pariter, ut jam saepius monui, unus idemque est, hodie, ut num. 2 jam docui, et veluti Turaviensis in Buchania patronus atque adeo veluti loco isthoc cultus, in Sanctorum Scotiz Catalogo seu Kalendario mox iterum laudato memoratur, et in Aberdonensi, quod in insignis nominis hujus cathedralis totiusque adeo Scoticanz ecclesie usum anno 1509 excusum notatur, Breviariorum ecclesiasticum novum Lectionum habet Officium, in quo statim post titulum, quo in Turuff, eo ipso videlicet, ni fallar, mox nominatum Turaviique appellatione distincto Buchaniæ in Scotia loco præcipue coli indicatur, sequens de eo Oratio recitanda proponitur: Deus, qui B. Conganum, pius pastorem, confessorem pariter et abbatem, præclaris decorasti miraculis, præsta, quæsumus, ut ejus meritis patrocinio suffulti ad coelestia mereamur gaudia pervenire. Per Dominum, etc. Orationi huic dein Lectiones sex de Sancti gestis propriæ subduntur, ac tum septima de expositione Evangelii: Nemo accedit lucernam; reliqua omnia de Communi unius Abbatis et Confessoris assignantur. Lectiones istas seu S. Congano proprias lectori, cum præstantiora, e quibus hunc illius gesta edoceam, monumentum seu scripta haud suppelant, serie non interrupta, prout apud nos in Ms. dicti Breviariorum exemplari extant, hic exhibeo, meum deinde de iis, quæ complectuntur aut tradunt, subnexurus judicium.*

*Harum sex
Sancto propria-*

matrona Deo deditissima et filiis ejus Foëlano, Fursæo et Ultano, viris Deo charissimis, ac septem clericis aliis in Scotiam navigio pervenit, et ad locum, qui Lochelch dicitur, in Erchadia Boreali, ubi acerrimam duxerat vitam, Christianam ubique annuncians fidem, solitariam vitam ducere regio præelegit palatio, et humili indutus cucullo castitatis alis relinquebat exemplum. Quare eo in loco paulo post ob sanctitatem avunculi sui beatus ipse Foëlanus ecclesiam in ejus honore construxit, ubi in praesens usque hodie ab illius terræ incolis beatus ipse Conganus colitur et veneratur; qui post longam et diutinam hujus vita miseriam sub regula et habitu monachali sancte et devote vivendo spiritum Deo reddidit et in Iona sepultus est insula.

11 *Tales sunt, in quas qualiscumque S. Conganni abbatis Vita in Breviariorum Aberdonensi hodie dividitur, Lectiones priores sex. En modo, quod meum sit de iis, quæ tradunt, judicium. Horum nonnulla, imo pleraque, e populari dumtaxat traditione hausta videntur. Sane inde, quod initio scribit, sese hausisse, ipsem, qui Lectiones illas contexuit, auctor indicare videtur sequentibus hisce, quod ibidem memorat, verbis exponens: Conganum Kentigernæ matronæ germanum, B. Foëlani abbatis charissimum esse ferunt avunculum. Beatus Foëlanus seu Filanus abbas, in Opus nostrum ad diem, qua in Sanctorum Scotorum Menologio a Camerario, in Calendario Scotiz ab Adamo Regio et in Generali Sanctorum Catalogo a Ferrario memoratur, IX Januarii jam illatus, in Vitæ suæ epitome, quæ ibidem e Camerario profertur, e Kentigerna matre sanctissima traxisse originem asseritur; quod si autem id veritati consectarium erit, ut ejus avunculus existisset Conganus, Kentigernæ germanus, in Breviariorum Aberdonensis Lectionibus supra hoc transcriptis recte dicatur; verum fide integra vel utcumque dignam esse dictam epitomen, nusquam probatum invenio, nec Kentigernæ germanum existuisse Conganum sat certum appareat.*

*nonnullis-
que, quæ in
has*

E

12 *Id quidem etiam affirmat, dum de Sancta hac ad vii Januarii diem tractat, lib. III de Pietate Scotorum Camerarius; verum, etsi, quæ hic de S. Kentigerna scribit, Bollandus noster ante oculos habuerit, hanc tamen ad dictam vii Januarii diem inter Prætermisso retulit, sese id facere insinuans, quod futurum speraret, ut certius quid fortassis de ea aliunde consequeremur. Attamen, cum non tantum a Camerario et a Lectionum, quas de Congano Breviariorum Aberdonense suppeditat, auctore, sed et a Colgano, qui post editum a Bollandio Januarium relatamque in hoc inter Prætermisso Kentigernam sedulo, quæ ad sanctam hanc viduam spectant, discussit ac vulgavit, frater ejus seu germanus existisset S. Conganus dicatur, nec quemquam hactenus, qui contrarium contendat, repererim, Conganus re etiam ipsa fuisse S. Kentigernæ germanum, sat probable appareat, tisque proinde, qui id sibi persuasum habent, præfacte refragari nolim. Cum vere itaque S. Conganus S. Kentigernæ, ut appareat, existiter germanus, oportet, ut simul hic a Scotorum Hibernensium et Lageniensium regulo seu rege genitus credatur. Kentigerna enim, ejus e jam dictis soror, e Kelleo Cuallann, Lageniz rege,*

*observari
merentur*

F

C *hic exhiben-
tur,*

*et sibi subjectis hæc et similia
palam inviolabiliter servanda judicavit. Inter
dum beatus ipse Conganus adeo regnum, sibi a
Deo commissum, in pace et tranquillitate collo-
caret, ut omnes, qui sua jurisdictioni traditi fuerant, sub Dei lege vivebant, invicem nemini injuriam inferentes in tantum, quod ejus doctrina et lege omnes Deo magis serviendum quam mun-
do præeligerent. Sed, quia bonorum operum in-
sidiator inimicus est, ille inverteratus in vicinos conreges seu regulos zizania seminavit, et ad-
versus B. Conganum dira excitavit bella, et ad
sum regnum vi et armis depopulandum et de-
præandum illorum animos commovit.*

*10 Bello autem concitato et multis ferro et sa-
gittis ultro citroque peremptis, Conganus tantam
innocentum sanguinis aspersiōnem videns in fu-
gam vertitur, et per hostes fugatus in pede sa-
gitta percussus est; sed illorum manus divina
virtute alia absque læsione evasit. Regno pater-
no et ipsius vana gloria derelictis, religionem
ingreditur, et cum S. Kentigerna sorore sua,*

Tomus vi Octobris.

31

nata

AUCTORE
C. B.

nata est, uti quæ Colganus, in Scotorum Hiberniæ Actis de S. Kentigerna ad viii, qua hæc colitur, Januarii diem tractans, ibidem in Notis num. 7 ex Annalibus Dungallensibus allegat, dant probatum. Verum, etsi e Kelleo, Lageniæ rege, Conganus pariter, uti inde consequitur, sit natus, haud propterea tamen ipse patri in regnum illud, uti in Lectiōnibus supra hoc transcriptis traditur, successisse est credendum.

in medium

13 Omnes enim et singulos, qui a seculi vi initio usque ad seculum xi, media sui parte jam elapsum, in Lagenia regnarunt, principes seu reges Colganus in Triade pag. 598 e diversis horum Catalogis et Dungallensibus Annalibus recenset, neque tamen illos inter toto isto temporis spatio, quo certe Conganus, si Lageniæ rex amquam fuisse, ibidem regnasset, rex ullus, nomine Conganus, occurrit; cum autem sic habeat, ac proin commentitium sit S. Congani in Lagenia regnum, omnia pariter, quæ de illius in hoc gestis, facta deinde ex eodem expulsione, adjunctisque hanc comitatis a Lectionum auctore narrantur, commentitia sint censenda. Nec abs hoc Fursæus et Ultanus, veluti S. Foilani, ex Kentigerna nati, fratres, veritate salva, potuerunt obtrudi; Foillanus enim, cuius fratres extiterent Ultanus et Fursæus, ex eadem, ex qua hi, matre, quæ, non Kentigerna sed Gelgehe (*Operis nostri tom. II Januarii pag. 45 in Annotatis videsis*) fuit vocata, est natus, uti ex ejus, Operi nostro ad xxxi, qua colitur, Octobris diem inserendi Vita Ms., penes nos extante, intelligitur. Nec alia de causa SS. Fursæum et Ultanum S. Foilani, ex Kentigerna nati, fratres fecisse videtur Lectionum auctor, quam quod S. Foilanum, Gelgehes filium cum S. Foilano seu Filano, ex Kentigerna nato, confuderit.

hic adductis,

14 Ast hunc abs illo esse diversum, vel ex eiusdem, quod prior quidem, uti, que ad primam Mai diem in S. Ultano et ad xvi Januarii in S. Fursæo jam docuimus, ostendunt, inter Nivigellam Brabantæ et Fossam seu Fosseam ditionis Leodiensis oppidum, a latronibus fuerit occisus; posterior vero, post vitam solitariam in Scotia hodierna actam, in pago ibidem, uti ad ix Januarii diem C Aberdonense, quod penes nos Ms. extat, quodque jam supra plus semel laudavimus, Breviarium, Camerariusque ex hoc, et ex Chronicis Paslatensis (*Operis nostri tom. I Januarii pag. 594 consule*) nos docet, migravit ad Dominum. Atque hinc quidem et ex aliis jam allegatis fidem indubitatam omnibus, quæ supra datæ Breviarii Aberdonensis de S. Congano *Lectiones memorie* produnt, adhibendam non esse, manifestum evadit; verum, quid modo de loco Lochelch, quo hic in Erchadia Boreali vitam admodum austera duxisse in iisdem Lectionibus traditur, dicamus? Locum istum in nullis usquam

Scotiz Tabulis geographicis notatum invenio; quod autem ad Erchadiam, in qua situs fuerit, spectat, errorem in nomine isto cubare huic nomen Argadia seu Argateliæ, vulgo Argile, substituendum esse, num. 4 jam monui.

15 Modo superest, ut, cum insula Jona, in qua tempus, quo Sanctus sepultus asseritur, satis superque vel e solo Conganus obierit, monasterio, a S. Columba ibidem exstructo, sit nota, hic dumtaxat de tempore, quo Conganus obierit, pauca adhuc, quod id utcumque determinem, lectorem edoceam. Leslaurus de rebus gestis Scotorum lib. iv in Solvatio, 64, ut statuit, horum rege, sic sub finem scribit: Circa hæc tempora viguere apud Scottos viri doctrina et religione insignes, Macarius, episcopus vigilantissimus, ... Divinicus, archidiaconus, Coganus et Dunstanus abbates, quanquam non desunt, qui hos sanctissimos Viros in alia tempora rejiciunt. Cum Solvatium ab anno 768 usque ad annum 788 regnasse, laudatus auctor scribat, eo circiter temporis spatio, quod a priori ad posteriore et duabus istis annis excurrat, Coganum seu Conganum abbatem aliosque, quos per verba modo recitata memor floruisse, hisce indicat, neque tamen, cum loquendi, qua utitur, methodus latitudinem aliquam patiatur. Wiono et Martyrologii Anglicani supra citati auctori, quorum alter obiisse, alter floruisse, anno circiter 760 Coganum seu Conganum scribit, contrarius est censendus.

16 Verum, etsi sic habeat, videtur tamen Congani obitus seculi viii initio potius reponendus; quod ut opinor, movent me Dungallenses Annales, a Colgano in Sanctorum in Hiberniæ Actis sxpissime laudati. In illis enim, uti hic ibidem ad vii Januarii diem in Notis ad S. Kentigernam num. 7 docet, ad annum 713 sic scribitur: Killeus Cuallann, filius Girthei, rex Lageniæ obiit; ac deinde ad annum 728: Coentigerna, filia Killei Cuallann, obiit; cum autem Kentigerna, quam anno 728 seu seculo viii nondum admodum proiecto obiisse laudati Annales sic tradunt, probabiliter, ut supra docui, extiterit S. Congani soror, hunc quoque non anno circiter 760 aut 780, sed seculo viii nondum pariter admodum proiecto obiisse, verosimiliter ob dictorum Annalium auctoritatem appetit. Hi quidem sub seculi demum xvii initium fuerunt digesti, verum, cum equidem a viris, Historiæ Hiberniæ tum sacra tum profana peritissimis, nec nisi e veteristoribus et probatioribus patribus Chronicis et Annalibus, ut Colgano in Praefatione, Sanctorum Hiberniæ, qui tribus prioribus anni mensibus colluntur, Actis præmissa, docet, sint confecti, hinc sane illis potius, quam Leslao alisque mox laudatis scriptoribus, qui nec diu ante idem seculum xvii florueru, nec, ut appareat, e monumentis adeo probatis sua accepere, fidès ea in re videtur adhibenda.

utcumque determinatur.

F

DE